

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5.

Fylke: Sør-Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Rissa.

Emne: Vassbering.

Bygdelag: Nedre Rissa.

Oppskr. av: Johan A. Dybdal.

Gard: Kroknnes.

(adresse): Rissa.

G.nr. 82 Br.nr. 11 og 24.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Set og høyrd sjølv, og sumt av andre.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja, med vasstre eller vassgreie. To vassbytter, gjorde av tre, lagga og med treband.

Vassbytter av tre var nytta her i bygda til over siste hundreårsskifte. No er dei ikkje lenger å sjå.

Vasstreet var type som kvilar på snei over eine oksla. Jarnlenke og jarkrokvar har vori mest nytta i seinare tid.

Vassbytter av jarnblikk rår no grunnen. Dei kan lette og hendige, men slett ikkje så varige som trebytter.

2. Vassbering i slike kar er ukjend her.

3. Nei.

4. Alle i huset (på garden) ber vatn, - dei som er sterke nok til det. Nokon arbeidsdeling var det ikkje og er det ikkje på dette omkverve.

5. Vassbering er det enno mykje av.

Småbruk og gardsbruk i hundratal til saman i bygda har ikkje vassleiding.

6. Ja, kjøring på slede og vogn i tørketid og frosttid, når vatnet tryt i heimebrunnane. Somme lyt i slike høve kjøra vatnet opptill 5 km.

Vasspring er det ikkje så mange heimar som har, men vassleiding med handpumpe og maskinpumpe er mange av.

Vassverk i eigenleg tyding finst ikkje her, og tilhøva
med å få til vassverk er vanskelege.-

Rissa den 12. oktober 1948.

Johan A. Dybdal

Utan betaling.

2114

2114

NORSK Etnologisk Gransking

S. Tn. Rissa

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORST FOLKE MUSEUM.
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring!

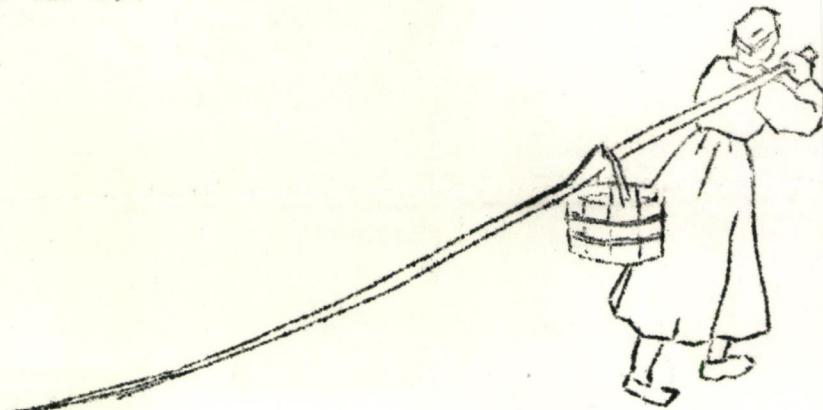
I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret ^{in på bakk-} hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten lende gardar mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjener ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Ordet "vassdrøy" og varianten "vassdråg" er ålmakn kjend i Rissa og på bygdene her i kring, men det er bare einskilde av dei gamle som veit kva ordet opphavleg kjem av, nemlig vasselaging på scolk-mjuk stong, slik figur nedstyr nedstyr siger det.

Nærmeste er no overført på ei "sol" vatn - 2 bøtter vatn,

^{Dessvermers} bare i vassdrøy. ^{til vassdrøy".} vassrei (neitum) over øksla.

Vassdråja
var i sør og
i på bakk-
lende gardar
og i innar-
held og var
i bruk til
kring 1860-70.

I mottak-
et var vass-
dråja lite
målsatt,
seier deh.

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

*Det finst ikkje segn
om deh her i bygda.*

Næ. I skogsbygda Rissa, og
myrbygda med, var det
heller ikkje brøngemål
til deh.

Rissa den 30. okt. 1948.

Johan Q. Dybdal
Rissa